Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 357/79
af 5. februar 1979
om statistiske undersøgelser vedrørende vinarealerne

(EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 124)

Ændret ved:

		Tidende	
	nr.	side	dato
Rådets forordning (EØF) nr. 1992/80 af 22. juli 1980	L 195	10	29. 7. 1980
Rådets forordning (EØF) nr. 3719/1 (SIC! 3719/81) af 21. december 1981	L 373	5	29. 12. 1981
Rådets forordning (EØF) nr. 3768/85 af 20. december 1985	L 362	8	31. 12. 1985
Rådets forordning (EØF) nr. 490/86 af 25. februar 1986	L 54	22	1. 3. 1986
Rådets forordning (EØF) nr. 3570/90 af 4. december 1990	L 353	8	17. 12. 1990
Rådets forordning (EF) nr. 3205/93 af 16. november 1993	L 289	4	24. 11. 1993
Ændret ved:			
A1 Tiltrædelsesakt for Grækenland	L 291	89	19. 11. 1979
A2 Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	118	29. 8. 1994
(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1/EF, Euratom, EKSF)	L 1	70	1. 1. 1995

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 357/79
af 5. februar 1979
om statistiske undersøgelser vedrørende vinarealerne

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

For at Kommissionen kan udføre de opgaver, som er tillagt den ved traktaten og ved fællesskabsbestemmelserne om oprettelsen af en fælles markedsordning for vin, må den råde over nøjagtige og ajourførte oplysninger om produktionskapaciteten på Fællesskabets vinarealer samt om udviklingen på mellemlang sigt vedrørende produktionen og udbudet på markedet;

ved artikel 1 i forordning nr. 24 om gradvis oprettelse af en fælles markedsordning for vin ([3]) det fastsat, at medlemsstaterne senest den 31. december 1964 skulle oprette en vinavlsmatrikel, som herefter skal holdes ajour;

efter Kommissionens forordning nr. 26/64/EØF af 28. februar 1964 om supplerende bestemmelser angående vinavlsmatriklens oprettelse, benyttelse og ajourføring ([4]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1456/76 ([5]), skal den fuldstændige revision af Fællesskabets vinavlsmatrikel i henhold til artikel 3, stk. 1, finde sted hvert 10. år og første gang i 1979;

en egentlig matrikel medfører omfattende administrativt arbejde med oprettelse, anvendelse og konstant ajourføring af en liste eller et register med oplysninger om grundejerne samt om hver enkelt vinmark med angivelser, som gør det muligt at identificere disse; da egentlige vinavlsmatrikler kun er udarbejdet af enkelte medlemsstater, som i øvrigt kun har kunnet ajourføre dem delvis og uregelmæssigt, og da de undersøgelser vedrørende vinarealerne, som enkelte medlemsstater har gennemført, har forskellige referenceår, giver disse nationale undersøgelser og matrikler ikke mulighed for en præcis, ensartet og samtidig måling af produktionskapaciteten og af udbudet på Fællesskabets vinmarked;

([1]) EFT nr. C 276 af 20. 11. 1978, s. 1.
([2]) EFT nr. C 296 af 11. 12. 1978, s. 58.
([3]) EFT nr. 30 af 20. 4. 1962, s. 989/62.
([4]) EFT nr. 48 af 19. 3. 1964, s. 753/64.
([5]) EFT nr. L 163 af 24. 6. 1976, s. 13.

for at kunne vurdere forholdene og udviklingen på Fællesskabets vinmarked bør der hvert 10. år gennemføres statistiske basisundersøgelser i vinavlsbedrifterne vedrørende det samlede vinareal, og mellem basisundersøgelserne foretages relativt små statistiske undersøgelser, som kun omfatter det vinareal, der er beplantet med druesorter til vinfremstilling;

i betragtning af deres begrænsede betydning på Fællesskabets vinmarked bør vinstokke, som dyrkes på friland i medlemsstater, og hvis samlede vinareal er mindre end 500 ha, vinstokke, som dyrkes under glas, samt vinstokke, som kun dækker et ubetydeligt areal, og som helt og holdent er beregnet til vindyrkernes private forbrug, af økonomiske og tekniske årsager holdes uden for undersøgelsen;

det er nødvendigt at råde over detaljerede oplysninger om vinarealets anvendelse til produktion af druer til vinfremstilling, af spisedruer samt af vegetativt vinstokformeringsmateriale, såvel som om vinstokbestanden og vinstokkenes alder; da overskudsproduktion især af bordvin kan føre til store vanskeligheder for vinsektorens økonomi i visse producentlande, skal der gives særskilte oplysninger om det vinareal, der er bestemt til produktion af k.v.b.d. (kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder) og af bordvin;

for at udviklingen i vinproduktionskapaciteten kan følges op, skal der årligt ved mellemliggende undersøgelser tilvejebringes oplysninger om ændringer i form af rydning, beplantning og ombeplantning på vinarealer, der er beplantet med vinstoksorter med druer til persning;

resultaterne af basisundersøgelserne samt af mellemundersøgelserne skal fremsendes til Kommissionen så hurtigt som muligt;

der skal tages hensyn til de talmæssige oplysninger, der hidrører fra gennemførelsen af sådanne andre fællesskabsbestemmelser, som fastsætter bestemte foranstaltninger med henblik på en sanering af Fællesskabets vinproduktion;

i betragtning af stikprøvemetodernes effektivitet til med rimelig (SIC! rimelige) omkostninger at fremskaffe nøjagtige resultater om omfattende vinarealer bør de pågældende medlemsstater kunne vælge, om de vil gennemføre undersøgelserne ved hjælp af totaltællinger eller ved stikprøver med oplysning om kriterierne for den statistiske pålidelighed;

for at kunne vurdere Fællesskabets vinproduktion er det nødvendigt for hvert år at råde over oplysninger om udbyttet pr. ha og om det gennemsnitlige naturlige alkoholindhold i friske druer, druemost og vinmost; da udbyttet på de forskellige arealer varierer særdeles meget, er det nødvendigt at opdele det vinareal, der er beplantet med vinstoksorter med druer til persning, i klasser efter udbyttet;

det er nødvendigt, at Kommissionen fremlægger beretninger, som gør det muligt for Rådet at tage stilling til, i hvilket omfang de foretagne undersøgelser og afgivne oplysninger vil kunne svare til målsætningerne i denne forordning; Kommissionen kan eventuelt foreslå, at de forskellige undersøgelsesmetoder tilnærmes hinanden;

i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning er det vigtigt at sikre et optimalt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen; gennemførelsesbestemmelserne til forordningen fastsættes efter samråd med Den stående landbrugsstatistiske Komité, der er oprettet ved beslutning 72/279/EØF ([1]);

der bør træffes beslutning om den fremgangsmåde, som Den stående landbrugsstatistiske Komité skal følge;

statistiske undersøgelser gør det lettere at foretage en hensigtsmæssig tilpasning af produktionskapaciteten til efterspørgslen; denne tilpasning kan i betydelig grad begrænse de stadig stigende udgifter ved administrationen af vinmarkedet; det vil derfor være rimeligt, at Fællesskabet deltager i dækningen af de udgifter, som de pågældende medlemsstater skal afholde i forbindelse med den første basisundersøgelse i henhold til denne forordning;

ved indførelsen af det system for undersøgelser, der fastsættes i nærværende forordning, må visse fællesskabsbestemmelser, der gælder inden for vinsektoren, som følge af det anførte ændres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

([1]) EFT nr. L 179 af 7. 8. 1972, s. 1.

Artikel 1

357/79

1. De medlemsstater, hvor det samlede areal med vinstokke dyrket på friland udgør 500 ha eller derover, gennemfører

— hvert 10. år: basisundersøgelser af det dyrkede vinareal; den første basisundersøgelse gennemføres i 1979 eller senest inden 1. april 1980 og vedrører situationen efter de rydninger og beplantninger, der foretages i høståret 1978/79,

— fra det 2. år efter basisundersøgelserne: årlige mellemundersøgelser, som vedrører de ændringer, der sker på det vinareal, der er beplantet med vinstoksorter med druer til persning; den første mellemundersøgelse gennemføres i 1981 og vedrører de ændringer, der er indtruffet i løbet af de to høstår 1979/80 og 1980/81.

Dog kan den første basisundersøgelse i Italien gennemføres senest inden 31. oktober 1982 og vedrøre situationen efter de rydninger og beplantninger, der er foretaget i produktionsåret 1981/82. Den første mellemundersøgelse i denne medlemsstat gennemføres i 1984 og vedrører de ændringer, der er indtruffet i løbet af de to produktionsår 1982/83 og 1983/84.

3719/81

Den første mellemundersøgelse inden for den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område foretages senest to år efter gennemførelsen af den første basisundersøgelse.

3570/90

2. Produktionsåret fastsættes i henhold til artikel 5, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 337/79.

3719/81

Artikel 1 a

Tiltrædelsesakt GR

Den hellenske Republik foranstalter den første basisundersøgelse i henhold til bestemmelserne i denne forordning fra 1982.

For 1981 forpligter Den hellenske Republik sig dog til at fremsende de oplysninger, der skal videregives i henhold til artikel 5.

Artikel 1 b

490/86

Kongeriget Spanien gennemfører den første basisundersøgelse i 1987 i henhold til denne forordning. Undersøgelsen skal vedrøre situationen efter de rydninger og beplantninger, der foretages i produktionsåret 1986/1987.

Republikken Portugal gennemfører den første basisundersøgelse i 1989. Undersøgelsen skal vedrøre situationen efter de rydninger og beplantninger, der foretages i produktionsåret 1988/1989.

Artikel 1 c

95/1/EF, Euratom, EKSF

Republikken Østrig gennemfører den første basisundersøgelse i 1999. Denne undersøgelse vedrører situationen efter de rydninger og beplantninger, der foretages i produktionsåret 1998/1999.

Artikel 2

357/79

1. Basisundersøgelserne vedrører alle bedrifter, der har et opdyrket vinareal, som normalt er beregnet til produktion af druer, druemost, vin eller vegetativt vinstokformeringsmateriale med salg for øje.

2. Ved basisundersøgelserne skal der om hver enkelt landbrugsbedrift som nævnt i stk. 1 afgives følgende oplysninger:

A. Opdyrket landbrugsareal

B. Opdyrket vinareal

Det opdyrkede vinareal skal efter den normale anvendelse af produktionen opdeles i:

a) areal beplantet med vinstoksorter med druer til persning, underopdelt i:

— k.v.b.d.,

— andre vine,

— herunder vine, som der er pligt til at anvende til fremstilling af visse brændevine af vine med oprindelsesbetegnelse;

b) areal beplantet med vinstoksorter med druer til spisebrug;

c) areal beplantet med podestammer, som endnu ikke er podede;

d) areal, som kun er beregnet til produktion af vegetativt vinstokformeringsmateriale, underopdelt i:

— areal med vinplanter til udplantning,

— areal med vinstokke til podestammer;

e) areal beplantet med vinstoksorter med druer til tørring.

Tiltrædelsesakt GR

De sorter, der både klassificeres som vinstoksorter med druer til persning og som vinstoksorter med druer til spisebrug, registreres efter den fremherskende anvendelsesmetode inden for de pågældende geografiske enheder.

357/79

3. Ved baisundersøgelserne skal der for arealer, der er beplantet med vinstoksorter med druer til persning, gives følgende oplysninger:

A. Vinstoksorter

I de pågældende medlemsstater skal der for hver enkelt geografisk enhed i henhold til artikel 4, stk. 3, gives særskilte oplysninger om de vinstoksorter, der tilsammen udgør mindst 70 % af det samlede areal, beplantet med vinstoksorter med druer til persning, og i alle tilfælde om de sorter, som dækker 3 % eller mere af dette areal. De andre sorter kan med angivelse af druernes farve grupperes sammen.

B. Vinstokkenes alder

Denne alder skal regnes fra det vinhøstår, hvor vinstokkene blev udplantet på arealet, eller hvor podningen på stedet skete. Der skal opstilles aldersklasser for hver enkelt af de pågældende medlemsstater, og dette skal ske i henhold til den i artikel 8 angivne fremgangsmåde.

4. Denne forordning vedrører ikke de bestemmelser i medlemsstaterne, som fastsætter undersøgelser vedrørende vinarealer, og som ud over de oplysninger, der er nævnt i stk. 2 og 3, omfatter yderligere angivelser, som især skyldes fastlæggelse af mere omfattende kategorier end omhandlet i stk. 1, eller en mere detaljeret specifikation af oplysningerne om vinarealerne og de pågældende bedrifter. Også disse yderligere resultater skal meddeles Kommissionen.

Artikel 3

1. De pågældende medlemsstater skal inden 30. september året i forvejen sende Kommissionen en detaljeret beskrivelse af de metoder, som vil blive anvendt til basisundersøgelserne, og, i påkommende tilfælde, af planen for stikprøveundersøgelsen.

2. De pågældende medlemsstater skal for hele det beplantede vinareal træffe passende foranstaltninger for at begrænse og om nødvendigt vurdere observationsfejlene for hver enkelt produktionsanvendelse i henhold til artikel 2, stk. 2 B.

3. Basisundersøgelserne kan foretages som totaltællinger eller som stikprøveundersøgelser med udtagning af tilfældige prøver. Hvad angår resultaterne af de basisundersøgelser, der gennemføres ved stikprøveundersøgelser med udtagning af tilfældige prøver, skal medlemsstaterne tage sådanne forholdsregler, at fejlprocenten bliver på maksimalt én procent med et pålidelighedsniveau på 68 % for de oplysninger, der er nævnt i artikel 2, stk. 2 B, i de pågældende geografiske enheder. Prøverne skal omfatte alle bedriftsstørrelser.

Artikel 4 357/79

1. De pågældende medlemsstater skal så hurtigt som muligt og senest 15 måneder efter, at basisundersøgelserne på bedrifterne er gennemført, fremsende resultaterne til Kommissionen.

2. Resultaterne af basisundersøgelserne skal afgives efter geografisk enhed i overenstemmelse med et tabelprogram, der skal fastlægges efter den i artikel 8 angivne fremgangsmåde.

3. De i stk. 2 og i artikel 2, stk. 2, litra B, og stk. 3, litra A, samt i artikel 3, stk. 3, nævnte geografiske enheder er: 490/86

— for Forbundsrepublikken Tyskland: de vindyrkningsområder, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 338/79 af 5. februar 1979 om fastlæggelse af særlige regler for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder ([1]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3687/84 ([2]):

— for Grækenland: de i bilaget nævnte vindyrkningsområder,

— for Spanien: de i bilaget nævnte regioner,

— for Frankrig: de i bilaget nævnte departementer eller grupper af departementer,

— for Italien: provinserne,

— for Portugal: de i bilaget nævnte regioner,

— for andre berørte medlemsstater: hele det nationale område.

4. De medlemsstater, der EDB-behandler resultaterne af basisundersøgelserne, skal fremsende resultaterne i en maskinlæsbar form, der skal fastsættes i henhold til den i artikel 8 angivne fremgangsmåde. 357/79

Artikel 5

1. Mellemundersøgelser omfatter det vinareal, der er beplantet med vinstoksorter med druer til persning, på de i artikel 2, stk. 1, nævnte bedrifter og vedrører de ændringer, der er indtruffet på dette areal i det forløbne vinhøstår. De første mellemundersøgelser efter basisundersøgelserne skal dog omhandle de ændringer, der er indtruffet i løbet af to vinhøstår.

([1]) EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 48.
([2]) EFT nr. L 341 af 29. 12. 1984, s. 5.

2. Ved mellemundersøgelser skal der gives oplysninger om de vinavlsarealer, | 357/79

— hvor der er foretaget rydninger, eller hvor dyrkningen er indstillet

— hvor der er foretaget genbeplantning i henhold til bilag IV a, litra d), i forordning (EØF) nr. 337/79, og særskilt, hvor der er foretaget nyplantning i henhold til bilag IV a, litra e), i nævnte forordning, | 1992/80

og som normalt anvendes til produktion af: | 357/79

— k.v.b.d.,

— andre vine,

  — herunder vine som obligatorisk skal anvendes til fremstilling af visse vinbrændevine med oprindelsesbetegnelse,

efter vinstoksort eller i alle tilfælde mindst efter de i artikel 6, stk. 2, fastsatte udbytteklasser. Der skal tages hensyn til tal for rydning og beplantning med vinstokke, som er fremkommet ved gennemførelse af andre fællesskabsbestemmelser.

3. Mellemundersøgelser kan gennemføres som totaltællinger eller som stikprøveundersøgelser med udtagning af tilfældige prøver. Hvad angår resultaterne af mellemundersøgelser gennemført som stikprøveundersøgelser, skal medlemsstaterne træffe sådanne foranstaltninger, at fejlprocenten ikke bliver på over 3 % med et pålidelighedsniveau på 68 % for det samlede beplantede vinareal, som normalt er bestemt til produktion af druer til persning inden for de pågældende geografiske enheder.

4. De pågældende medlemsstater skal inden den 30. juni 1980, og Den hellenske Republik og Republikken Østrig på tiltrædelsestidspunktet, til Kommissionen fremsende en detaljeret beskrivelse af de metoder, der vil blive anvendt i forbindelse med mellemundersøgelserne; enhver ændring af metoderne skal meddeles på forhånd. | Tiltrædelsesakt GR 95/1/EF, Euratom, EKSF

Dog kan Italien fremsende denne detaljerede beskrivelse senest den 30. juni 1983. | 3719/81

Kongeriget Spanien fremsender den detaljerede beskrivelse senest den 30. juni 1987, republikken Portugal senest den 30. juni 1990. | 490/86

4a. Kommissionen undersøger i nært samarbejde med de pågældende medlemsstater, om betingelserne er opfyldt for at anvende dataene i fortegnelsen over vindyrkningsarealer til statistiske formål. | 3205/93

5. De pågældende medlemsstater skal inden den 1. maj i det år, der følger efter de pågældende vinhøstår, sende resultaterne af mellemundersøgelserne til Kommissionen. Disse resultater skal opdeles efter de i artikel 4, stk. 3, fastsatte geografiske enheder og i overensstemmelse med et tabelprogram, der skal fastsættes efter den i artikel 8 angivne fremgangsmåde. 357/79

6. De medlemsstater, der EDB-behandler resultaterne af undersøgelserne, skal fremsende de i stk. 5 nævnte resultater i en maskinlæsbar form, som fastsættes efter den i artikel 8 angivne fremgangsmåde.

Artikel 6

1. De pågældende medlemsstater skal for hvert vinproduktionsår fremsende oplysninger til Kommissionen om gennemsnitsudbyttet pr. ha i hl druemost eller vin eller i alt høstede druer, på vinarealer, der er beplantet med vinstoksorter med druer til persning, med opdeling efter de i stk. 2 nævnte udbytteklasser. 490/86

Disse oplysninger fremsendes fra produktionsåret 1979/1980 for Forbundsrepublikken Tysklands, Frankrigs og Luxembourgs vedkommende, fra produktionsåret 1982/1983 for Italiens og Grækenlands vedkommende, fra produktionsåret 1987/1988 for Spaniens vedkommende og fra produktionsåret 1989/1990 for Portugals vedkommende, fra produktionsåret 1999/2000 for for så vidt angår Østrig. 95/1/EF, Euratom, EKSF

2. De pågældende medlemsstater skal opdele de af basisundersøgelsernes vinarealer, der er beplantet med vinstoksorter med druer til persning, i udbytteklasser, baseret på det gennemsnitsudbytte pr. hektar, der er nævnt i stk. 1, og som er fastsat i henhold til den i artikel 8 angivne fremgangsmåde. 357/79

3. De pågældende medlemsstater skal for hver af de i stk. 2 nævnte udbytteklasser vurdere den forventede udvikling i det gennemsnitlige udbytte pr. hektar i fem vinhøstår, idet der skal tages hensyn til den agronomiske og økonomiske udvikling.

4. De i stk. 1, 2 og 3 nævnte oplysninger skal opdeles efter de i artikel 4, stk. 3, nævnte geografiske enheder; der skal gives særskilte oplysninger om de vinarealer, der er beplantet med vinstoksorter med druer til persning, som normalt er beregnet til produktion af:

— k.v.b.d.,

— andre vine,

  — herunder vine som obligatorisk skal anvendes til fremstilling af visse vinbrændevine med oprindelsesbetegnelse.

5. De pågældende medlemsstater skal for hvert vinproduktionsår med opdeling efter geografisk enhed fremsende oplysninger til Kommissionen om det skønnede naturlige gennemsnitlige alkoholindhold i % vol, eller i °Öchsle i friske druer, druemost eller vin, som er fremkommet på de vinarealer, der er beplantet med vinstoksorter med druer til persning, der normalt er beregnet til produktion af: 490/86

— k.v.b.d.,

— andre vine

  — herunder vine, som obligatorisk skal anvendes til fremstilling af visse vinbrændevine med oprindelsesbetegnelse.

Disse oplysninger fremsendes fra produktionsåret 1979/1980 for Forbundsrepublikken Tysklands, Frankrigs og Luxembourgs vedkommende, fra produktionsåret 1982/1983 for Italiens og Grækenlands vedkommende, fra produktionsåret 1987/1988 for Spaniens vedkommende og fra produktionsåret 1989/1990 for Portugals vedkommende.

6. De årlige tal som omhandlet i stk. 1 og 5 skal meddeles inden 1. april efter hvert vinproduktionsår. Oplysningerne vedrørende de i stk. 2 omhandlede udbytteklasser skal fremsendes inden for den frist, der er fastsat i artikel 4, stk. 1. Vurderingerne af udviklingen i de i stk. 3 omhandlede gennemsnitsudbytter pr. ha skal fremsendes:

— første gang inden den 1. oktober 1981 for Forbundsrepublikken Tysklands, Frankrigs og Luxembourgs vedkommende, inden den 1. oktober 1984 for Italiens og Grækenlands vedkommende og inden den 1. oktober 1991 for Spaniens og Portugals vedkommende og inden den 1. oktober 1996 for Østrigs vedkommende; 95/1/EF, Euratom, EKSF

— herefter hvert femte år inden den 1. april, undtagen anden vurdering for Italien og Grækenland, som skal fremsendes efter to år. 490/86

7. De i denne artikel nævnte oplysninger skal fremsendes til Kommissionen i overensstemmelse med et tabelprogram, som skal fastsættes efter den i artikel 8 angivne fremgangsmåde. 357/79

Artikel 6a 3205/93

Medlemsstater, som har tilendebragt udarbejdelsen af fortegnelsen over vindyrkningsarealer på nationalt niveau eller i særlige regioner, og som sørger for årlig ajourføring i henhold til forordning (EØF) nr. 2392/86, kan fremsende Kommissionen de i artikel 5 og 6 omhandlede årlige oplysninger ud fra dataene i fortegnelsen over vindyrkningsarealer.

Artikel 7 — 357/79

1. Kommissionen behandler i samråd og permanent samarbejde med medlemsstaterne:

a) de fremsendte resultater;

b) de tekniske problemer, som undersøgelserne og indsamlingen af de oplysninger, der skal afgives, giver anledning til, og navnlig fællesskabsbegreberne i forbindelse med nybeplantninger/genbeplantninger samt med »indstilling af vindyrkning«;

c) betydningen af resultaterne af undersøgelserne og oplysningerne.

2. Kommissionen skal inden for en frist på 1 år efter meddelelsen af resultaterne fra de pågældende medlemsstater tilstille Rådet disse resultater og en beretning om de erfaringer, man har indhentet ved basisundersøgelserne.

3. Kommissionen skal sørge for, at resultaterne af mellemundersøgelserne og de i artikel 6 nævnte årlige oplysninger offentliggøres i de årlige beretninger, der er nævnt i artikel 30c, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79. — 1992/80

Artikel 8 — 357/79

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringer formanden for Den stående landbrugsstatistiske Komité, herefter benævnt Komiteen, enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant sagen for Komiteen.

2. Kommissionens repræsentant forelægger Komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver en udtalelse om dette forslag inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Den udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af ræpresentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen. — 95/1/EF, Euratom, EKSF

3. a) Kommissionen vedtager de planlagte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med Komiteens udtalelse. — 357/79

b) Når de påtænkte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med Komiteens udtalelse, eller der ikke foreligger nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag vedrørende de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer beslutning med kvalificeret flertal.

c) Hvis Rådet ikke inden 3 måneder efter det tidspunkt, hvor det har fået sagen forelagt, har truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 9

490/86

De nødvendige udgifter til basisundersøgelsen af situationen efter produktionsåret 1978/1979 i Forbundsrepublikken Tyskland, Frankrig og Luxembourg, efter produktionsåret 1981/1982 i Italien og Grækenland, efter produktionsåret 1986/1987 i Spanien og efter produktionsåret 1988/1989 i Portugal dækkes af Fællesskabet med et forud fastsat beløb.

Artikel 10

357/79

1. Rådets forordning (EØF) nr. 978/78 af 10. maj 1978 om statistiske undersøgelser vedrørende vinarealerne ([1]) ophæves.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft den 2. april 1979.

([1]) EFT nr. L 128 af 17. 5. 1978, s. 1.

BILAG

357//79

Fortegnelse over de i artikel 4, stk. 3, omhandlede departementer eller grupper af departementer

FRANKRIG

1. Aude
2. Gard
3. Hérault
4. Lozère
5. Pyrénées-Orientales
6. Var
7. Vauciuse
8. Bouches-du-Rhône
9. Gironde
10. Gers
11. Charente
12. Charente-Maritime
13. Ardèclie
14. Aisne
15. Seine-et-Marne
16. Ardennes, Aube, Marne, Haute-Marne
17. Cher, Eure-et-Loir, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loiret
18. Côte-d'Or, Nièvre, Saône-et-Loire, Yonne
19. Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges
20. Bas-Rhin, Haut-Rhin
21. Doubs, Jura, Haute-Saône, Territoire-de-Belfort
22. Loire-Atlantique, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée
23. Deux-Sèvres, Vienne
24. Dordogne, Landes, Lot-et-Garonne, Pyrénées-Atlantiques
25. Ariège, Aveyron, Haute-Garonne, Lot, Hautes-Pyrénées, Tarn, Tarn-et-Garonne
26. Corrèze, Haute-Vienne
27. Ain, Drôme, Isère, Loire, Rhône, Savoie, Haute-Savoie
28. Cantal, Allier, Haute-Loire, Puy-de-Dôme
29. Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes
30. Corse-du-Sud, Haute-Corse

GRÆKENLAND

3719/81

1. Det centrale Grækenland og Eubøa
2. Peloponnes
3. Ioniske Øer
4. Epirus
5. Thessalien
6. Makedonien
7. Thrakien
8. De ægæiske Øer
9. Kreta.

SPANIEN	490/86
1. Galicia	
2. Principado de Asturias	
3. Cantabria	
4. País Vasco A (provincia de Álava)	
5. País Vasco B (provincias de Guipúzcoa y Vizcaya)	
6. Navarra	
7. La Rioja	
8. Aragón A (provincia de Zaragoza)	
9. Aragón B (provincias de Huesca y Teruel)	
10. Cataluña A (provincia de Barcelona)	
11. Cataluña B (provincia de Tarragona)	
12. Cataluña C (provincias de Gerona y Lérida)	
13. Baleares	
14. Castilla-León A (provincia de Burgos)	
15. Castilla-León B (provincia de León)	
16. Castilla-León C (provincia de Valladolid)	
17. Castilla-León D (provincia de Zamora)	
18. Castilla-León E (provincias de Ávila, Palencia, Salamanca, Segovia y Soria)	
19. Madrid	
20. Castilla-La Mancha A (provincia de Albacete)	
21. Castilla-La Mancha B (provincia de Ciudad Real)	
22. Castilla-La Mancha C (provincia de Cuenca)	
23. Castilla-La Mancha D (provincia de Guadalajara)	
24. Castilla-La Mancha E (provincia de Toledo)	
25. C. Valenciana A (provincia de Alicante)	
26. C. Valenciana B (provincia de Castellón)	
27. C. Valenciana C (provincia de Valencia)	
28. Región de Murcia	
29. Extremadura A (provincia de Badajoz)	
30. Extremadura B (provincia de Cáceres)	
31. Andalucía A (provincia de Cádiz)	
32. Andalucía B (provincia de Córdoba)	
33. Andalucía C (provincia de Huelva)	
34. Andalucía D (provincia de Málaga)	
35. Andalucía E (provincias de Almería, Granada, Jaén y Sevilla)	
36. Canarias.	
PORTUGAL	
1. Entre Douro e Minho	
2. Trás-os-Montes	
3. Beira Litoral	
4. Beira Interior	
5. Ribatejo e Oeste	
6. Alentejo	
7. Algarve	
8. R. A. Açores	
9. R. A. Madeira.	